

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησία Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

13 ΜΑΪΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἐξοχώτατε!

Λαμβάνω τὴν τόλμην, κατ' αἴτησιν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας. Θηδῶν, νὰ ἐγκλείσω εἰς τὴν παρούσαν μου τὴν ἀναφορὰν τῶν πρὸς τὴν Υ. Ε. ἀφορῶσαν τὰς πράξεις τοῦ στασιαστοῦ Τσάμη Καρτατίσιου διοικητοῦ τοῦ κατὰ τὴν Ἐλευσίνα τοποθετημένου Ἰδ' Ἐλαφρεῦ Τάγματος, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἣν ἔλαβον κατ' αὐτοῦ.

Κρίνω χρέος μου νὰ σᾶς καθυποβάλω, Ἡμέτερε Κυβερνήτα, τὴν ἐμπιστοσύνην τούτῳ καὶ ἀφοσίωσιν, καὶ τὰ εὐκρινῆ αἰσθήματα, ἃ εἶναί τρέφουν εἰς τὴν Υ. Ε. Ἐξοχότητι.

ὑποσημειοῦμαι μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐκ Θηδῶν, τῆς 7 Μαΐου 1831.

Ὁ Διοικητὴς Μεγάρων καὶ Θηδῶν Δ. ΟΡΘΑΝΟΣ.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΕ ΗΜΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑ.

Ἀποξηνωμένοι ἀπὸ τὴν φίλην μα; πατρίδα χρόνους ἀρκετοὺς διὰ τε τὴν παρουσίαν τῶν ἐχθρῶν, καὶ διὰ τὴν ἀναρχίαν, ἣτις ἐμάστιζε τὴν δυστυχῆ Ἑλλάδα, εἶδομεν τέλος πάντων μετὰ τὴν εὐκταίαν ἄφῃν τῆς Υ. Ε. Ἐξοχότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνθρονισμένην τὴν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Υ. Ε. Ἐξοχότητος ἐλευθέρωσαν καὶ τὰς Θήδας ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ κοινοῦ ἡμῶν Πατρὸς, ἐτρέξαμεν ὅλοι διὰ νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰς ἀνεσκαμμένας ἐστίας μας.

Παρ' ἐλπίδα βλέπομεν κατ' αὐτὰς τὸν Ταγματάρχην Τσάμη Καρτατίσιον μὲ μέρος τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ τάγματος, νὰ παρρησιασθῇ εἰς τὴν μητροπόλιν μας. Ἡ διακήρυξις τοῦ ἦτον κατ' ἀρχὰς, ὅτι μεταδίδει εἰς ἄλλην θῆσιν, κατὰ προσταγὴν ἀνωτέραν ὅπου ὅμως ἠκούσαμεν τοὺς στασιαστικούς του λόγους, ἐτρομάξαμεν βλέποντες, ὅτι ἄφρονι καὶ κακοῦργον νὰ ζητῇ διὰ νὰ ἐπανακαλέσῃ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς φιλάτης ἡμῶν πατρίδος ὅλα τὰ κακὰ τῆς προτέρας ἀναρχίας.

Ἐλυπήθημεν καιρῶς, ὅτι δὲν εἴμεθα πρᾶγμασμένοι ἡμεῖς εἰς πολίται διὰ νὰ χύσωμεν καὶ αὖτις τὸ αἷμα μας πρὸς σύλληψιν τοιούτων κακούργων.

Σπεύδωμεν ὅμως, εὐεργετικώτατε Πάτερ, νὰ παραστή-

σωμεν εἰς τὴν Υ. Ε. Ἐξοχότητα τὴν ἀφοσίωσίν μας καὶ τὴν προθυμίαν μας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅσων μέτρων ἤθελεν ἐγκρίνῃ ἡ Υ. Ε. Ἐξοχότης.

Καὶ ὑποσημειοῦμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Θήβαις, τῆς 4 Μαΐου 1831.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Θηδῶν.

Νικόλαος Βριζάκης, Δράκος Τεμαρᾶ, Θωμᾶς Λευκά, Σωτήρη Δράκου, Λάμπρος Δράκου, Βατίλειος Πρωτόπαπα, Β. Ἀνηφαντῆ, Ν. Παπαῖ Γεωργίου, Ἀν. Μπαμπανάκου, Γιάννης Φλώρος, Α. Μελέτου, Φράγκος Στεφανίτση, Α. Φλέσερ, Κ. Παύλου, Γ. Κανέτα, Κ. Τίβης, Σωτήριος Τζώζης, Θεόδωρος Δημητρίου, Γιαννάκης Θεόδωρος, Γ. Τημεροῦτης, Ι. Παπαγεωργίου, Δ. Σπύρου Κουλουρόπουλου, Σ. Νικολάου, Μελέτιος Οἰκονόμου, Λάμπρος Δούλου, — Χ. Γ. Μωρὸς ὑποδημιγέρων τοῦ χωρίου Ἀγίων Θεοδώρων. — Ἀναγνώστης Χρυσάνθος ὑποδημογέρων Πιρι. — Μ. Μπινίρης Χ. Μορिकाμπο Δημογέρων. — Α. Παπαῖ Ἀγγελῆς Δημογέρων Βάγκε. Μ. Γιάννης Δημογέρων, Κ. Φράγκας Δημογέρων Μαυριματῆ. — Γ. Πολπάζης Δημογέρων Μούλκι. — Γ. Γεωργίου Δημογέρων Σάχου. — Α. Ι. Δημογέρων Ραστεμίτης, — Ι. Μιλικας ὑποδημογέρων Ζιχαρᾶ, — Γ. Ντουσιώτης Δημογέρων Ντούσι, — Παλαιωπαναγιᾶς δημογέρων, Π. Κασινιάρης, — Νεοχωρὶ Γ. Ζάπας, Λουκάς Παπαπανταζῆ ὑποδημογέρων τῆς Κωμοπόλεως Δομπρένας, — Σταμάτης Ξηρονομιώτης ὑποδημογέρων Ξηρονομῆς, — Γ. Κάψας Δημογέρων Καπαζέλη, — Α. Νίκας Δημογέρων Πάλτζας. — Ι. Γεωργίου Δημογέρων Ῥημίκαστρο. — Ι. Μπεκρὴς ὑποδημιγέρων Ἐγιάνι, — Δ. Κατζέλης ὑποδημογέρων Νεοχωρὶ, — Γ. Ντούσια, Μαρκουσόπουλο Δημογέρων, Γ. Κακκίνας ἀπὸ χωρίον Μουρίκε, — Μ. Σκούρδας Δημογέρων Τοσολιάς, — Γκίκας Καραγιάννης ὑποδημιγέρων Κόκκινου, Δ. Καρκαβαλιώτης Δημογέρων Καρδιζίας, — Κ. Μικρὸς ὑποδημογέρων Σεγγένας, — Γ. Μήτρου ὑποδημ. Λουκίσια, — Α. Καληγεράτη ὑποδημ. Πράστιης, — Α. Παναγιώτη ἀπὸ χωρίον Μπούμποκα, — Σφυρίδης δημογ. Λήκουρας, — Ζωγράφος Δημογ. Δέτρα, — Α. Κοτρίφης ὑποδημ. Σκούρτα, — Κωνσταντῆς Δημογ.... Π. Μπελιούλης Δημ. Κατωσέλες, — Α. Γιώτης ὑποδημ. Καβάσαλα, — Α. Ταχτάρης ὑποδημ. Ἐπαύσε. — Α. Π. Δημ. Σιαλεσι Μουαχλάς. Θ. Τούκα, Δ. Παραπούλζας.

κείνων φρουρῶν, 5 λοχαγοὶ, καὶ 200 στρατιῶται μετὰ κα-
ωτέρων ἀξιωματικῶν ἡχμαλωτίσθησαν. Ἡ ταχύτης τῆς
προσβολῆς ἔκαμεν ὥστε νὰ δοκιμάσῃ σμικροτάτην ζημίαν
τμήμα τοῦ συνταγματάρχου Λάχμαν.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος ὁ στρατηγὸς Κρέυτς
μετέλεσε τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ Βιέπρξι κατὰ τὴν 25
φρουαρίου, ἀφ' οὗ δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἐπολέμησε
τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Δερνίκκου. Τὴν 27
προσέβαλε τὸ Λουβλίνον φυλαττόμενον ἀπὸ 2000 Πολ-
λωνῶν. Οἱ κάτοικοι τῶν προαστείων, οἵτινες εἶχον ὅπλι-
α, ἀντεστάθησαν ἰσχυρῶς· ἀλλὰ τούτων κυριευθέντων, ἡ
πόλις ἔστειλε κήρυκα εἰς τὸν στρατηγόν, καὶ παρεδόθη κατὰ
ἀκρίσιν. 300 ἐκ τῶν Πολλωνῶν ἡχμαλωτίσθησαν κατ'
τὴν τὴν μάχην· πολλοὶ δ' ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν.

Ἐκ Κρακοβίας, 31 Μαρτίου.

Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν δὲν ἔφθασαν ἐνταῦθα εἰδήσεις περὶ
τῶν πολεμικῶν κινήματων. Τὸ στρατηγεῖον τοῦ Κόμητος
Διέβιτς εὐρίσκετο μέχρι τῆς 25 ἔτι εἰς τὸν Ῥύκι. Ὁ
στρατηγὸς Σκρζυνέκκης, ὅστις τὴν αὐτὴν ἡμέραν εὐρίσκε-
το εἰς τὸ Λατόβιτς, ὡπισθοδόμησε μετέπειτα. Λέγεται ὅτι
πρέπει νὰ ἔγειναν πάλιν νέα δοκίμια πρὸς ἑναρξιν διαπραγ-
ματεύσεων. Ἡ συγκάλεσις τῆς συνόδου ἐν πλῆρει συνε-
λεύσει κατὰ τὴν 3 Ἀπριλίου πρέπει ν' ἀφορᾷ τὴν συζή-
τησιν ταύτης τῆς ὑποθέσεως πρὸς τινὰ συμβιβασμὸν εἰρη-
νικόν. Ὅλαι αἱ εἰδήσεις συμφωνοῦν ὅτι εἰς τὸ μέγα μέρος
τοῦ ἔθνους τὸ ἔχον ἰδιοκτησίας, ὑπερισχύει ὁ πῶτος τῆς
ἡσυχίας καὶ τῆς εὐταξίας. — Ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκης
ἰατρεύθη ἀπὸ τὰς πληγὰς του. (Αὐστρ. Παρατηρ.)

— Ἡ δημοσίος ἐφημερίς τῆς Βαρσοβίας περιέχει τὰ ἑξῆς:
Ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 26 Μαρτίου τὸ ὑπὸ τὰς ἀμέσους δια-
ταγὰς τοῦ ἀρχιστρατήγου στρατεῖμα δὲν ἔκαμε κάμμιαν
ἀξιόλογον μάχην. Τὸ στρατηγεῖον ἐπρεχώρησε εἰς τὸ Λα-
τόβιτς. Πιεζόμενος δὲ ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὰ κινήματα μᾶς
ἔσυρε μέγα μέρος τῶν δυνάμεών του ἀπὸ τῆς Βίπουλαν καὶ
τὸ Βιέπρξι. Ἡ κακίστη τῶν ὁδῶν κατάστασις, βάλλει με-
γάλα ἐμπόδια εἰς τὰ στρατιωτικὰ κινήματα. — Τὴν 23
διέδωκαν τὸν ποταμὸν Ναρεῦ τμήματα τινὰ Οὐσάων κατὰ
τὸ Ῥοζάν, ἐκτυπήθησαν ὅμως ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην
Δλούσκην μὲ 2 λόχους ἰππέων καὶ διασκεδασθέντες, οἱ μὲν
ἔρριφθησαν εἰς τὸν ποταμὸν, οἱ δὲ ἐμβήκαν εἰς λέμβους καὶ
ἐσώθησαν. 40 μὲν ἐθανατώθησαν, ἐν εἰς πολλοὶ τῶν κατω-
τέρων ἀξιωματικῶν, εἰς δὲ συνταγματάρχης, 4 ἀξιωματικοὶ
καὶ 15 στρατιῶται ἐπνίγησαν, 22 δὲ ἡχμαλωτίσθησαν καὶ
ἐπιάσθησαν 50 ἵπποι. Ἡ δὲ τῶν ἡμετέρων ζημία συνίσταται
εἰς ἓνα θανατωμένον καὶ 6 πληγωμένους. — Τὸ Πολλωνικὸν
ἰσχυρὸν ἐπρεχώρησε πέραν τῆς Σιεννίκης ἐπὶ τῆς γραμμῆς
τῆς συγκοινωνίας τῶν Ῥώσων. — Ὁ Μέγας Δουξ Μ.
Χαὴλ στρατοπεδεύει ἀπὸ τινος ἤδη καιροῦ εἰς Λ'μζαν. —
Μέχρι τῆς 24 Μαρτίου τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Δερνίκκου
εὐρίσκετο πάντοτε εἰς τὰ περίξ τοῦ Ζαμόσκου. Τὸ ἐλῶδες
δὲ τῶν τόπων δὲν τὸν ἐσυγχώρει νὰ κάμῃ ἐπιθετικὰ κινή-
ματα. — Γράφουν ἐκ Κρακοβίας ὅτι τὴν 15 τοῦ Μαρτίου
οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης ὠρκίσθησαν τὸν παρὰ τῆς Συ-
νόδου ὡρισμένον ὅρκον, καὶ εὐλογήθησαν αἱ σημαῖαι τοῦ Β
τῶν Κρακουσιῶν συντάγματος ἐξ ἰδίων ὁργανισθέντος παρὰ
τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης. — Τὴν 18 Μαρτίου ἐπρεχώρησεν
ὁ στρατηγὸς Σάκκην μὲ τὸ σῶμά του ἐπὶ τὸ Ῥιζάν, ὅπου

εὐρίσκετο στρατοπεδευμένος ὁ Πολλωνὸς στρατηγὸς Οὐ-
μινσκκης, ἀλλ' ἀπεκρούσθη ἀπὸ τὸ πυρβολικὸν τῶν Πολ-
λωνῶν μὲ μικρὰν ζημίαν.

— Διὰ τὰς μάχας τῆς 19 καὶ 20 Μαρτίου (λέγου-
αὶ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου) φαίνεται ὅτι ἡ τῆς παρα-
τάξεως γραμμὴ τῶν Ῥώσων διεχωρίσθη, καὶ τὰ μὲν τῆς
φυλακῆς στρατεύματα εὐρίσκονται ἀρκτικώτερον, ὁ δὲ
στρατάρχης μεσημβρινώτερον. Οἱ Πολλωνοὶ πανταχοῦ ἔχουν
πρὸς τὰ ἰώτα τὴν Βαρσοβίαν καὶ τὴν Πράγαν. Ὁ δὲ
Ῥώσος στρατάρχης μὲ τὴν ἀριστερὰν μὲν πτέρυγαν στηρί-
ζεται ἐπὶ τῆς Βιστούλης, μὲ τὸ μέτωπον δὲ ἀντικρύνει
πρὸς τὸ στρατηγεῖον τῶν Πολλωνῶν, καὶ πρὸς τὰ νῶτα ἔχει,
ἂν καὶ μακρόθεν, τὸ Πολλωνικὸν φρούριον τοῦ Ζαμόσκου καὶ
τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Δερνίκκου.

Ἐκ Παρισίων, 31 Μαρτίου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀγιοπροσώπων Συνεδρίου τῆς
11 καὶ 12 τοῦ ἑξῆς προβούλευμα προτεθὲν παρὰ τοῦ Κυρίου
Βῶδ ἐνεκρίθη μετὰ τινὰς τροπολογίας.

Ἀρ. Α. Ὁ πρῶτος Βασιλεὺς Κάρολος I, οἱ ἐξ αὐτοῦ
καταγόμενοι, καὶ οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐξορί-
ζονται διαπαντὸς ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Γαλλίας, καὶ δὲν δύ-
ναι ν' ἀποκτήσωσιν, οὔτε δι' ἀγορᾶς, οὔτε διὰ δωρεᾶς,
κάνένα τόπον, οὔδ' ν' ἀπολαμβάνωσι κάμμιαν πρόσοδον ἢ
ἀντιμισθίαν.

Β. Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δηλούμενοι ὑποχρεοῦ-
νται νὰ πωλήσωσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ
παρόντος νόμου ὅλα χωρὶς ἐξαίρεσιν τὰ ὅποια ἔχουν ἐν τῇ
Γαλλίᾳ κτήματα.

Γ. Ἡ πώλησις δὲν δύναται ἄλλως πῶς νὰ γένη εἰμὴ
διὰ δημοπρασίας.

Δ. Οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ Α ἄρθρῳ ἀναφερομένων δύναται ν'
ἀπολαμβάνῃ ἢ νὰ διαθέτῃ κάμμιαν ἰδιοκτησίαν, τὴν ὅποιαν
ἔχουν τώρα εἰς τὴν Γαλλίαν, μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐνὸς
ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ε. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων προκύψοντα χρήματα τῶν ἐν
τῷ Β ἄρθρῳ εἰδοποιουμένων θέλουν παρακαταλεθῇ εἰς τὸ τα-
μεῖον τῶν παρακαταθηκῶν, καὶ ἔπειτα θέλουν δοθῇ μετὰ
τῶν ἀνηκόντων τόκων εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα.

— Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δημοσίων δαπανῶν τοῦ 1831
ἔχει νὰ ὑπερβῇ τὰ 1500 ἑκατομμύρια Φράγκα, ὁ ἔστι ἀ-
ναδεικνύεται τριπλάσιος τοῦ ἐπὶ τῆς ὑπατίας.

— Ὁ Πρίγκιψ Ταλλεϊράνδης γράφει πρὸς τὴν Κυβέρ-
νησιν ὅτι ὑπεγράφη ἐν Λονδίνῳ νέον πρωτόκολλον, δυνάμει
τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζεται τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμ-
βούργου ὡς ἀνήκον εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ὁλλανδίας, τὸ δὲ
τοῦ Λιμβούργου, ὡς ἀποτελοῦν μέρος τοῦ Βελγίου. Ὁρίσθη
δὲ ὅτι τὰ στρατεύματα τῆς ἑνώσεως θέλουν καταλάβει
παραχρῆμα τὸ Μέγα Δουκάτον, καὶ τὸ Λιμβούργον θέλει
παραδοθῇ εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν.

— Κατὰ διάταγμα τοῦ Βασιλέως τῆς 27 Μαρτίου ὁ
τοῦ Ναπολέοντος ἀνδρίας θέλει στηθῇ πάλιν ἐπὶ τῆς στή-
λης τῆς πλατείας Βενδῶμης.

— Τὸ τῶν ἀντιπροσώπων συνέδριον ἐνέκρινε τὴν 31
Μαρτίου τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον μὲ τίμημα 500 μὲν
Φράγκων διὰ τοὺς ἐκλεκταίους, 200 δὲ διὰ τοὺς ἐκλογεῖς.
(Τετρ. Παρατηρ.)

Αρ. 1489.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
Ο ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΥΔΡΑΣ ΚΑΙ ΣΠΕΤΣΩΝ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Επισυνάπτεται αντίτυπον τῆς ὑπ' Αρ. 191 ἀναφορᾶς τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ὑδρα, ἐξ ἧς θέλει παραιτηρῆσαι ἡ Υ. Ε. ὁ ἐκεῖ λυπηρὸν συμβᾶν τῆς λοιμικῆς νόσου πανώλης, εἰς ἡν αὐτὴν ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ πλοιάρχου Κυριάκου Παξυνοῦ, προερχομένου ἐκ τοῦ παραλίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ ὑπὸ καθάρσιν διατελοῦντος.

Ἡ Διοίκησις, μ' ὅλον ὅτι καθωδήγησε τὸ ἐκεῖ Ὑγειονομολιμεναρχεῖον πρὸς ἐντελὴ ἐκκθάρσιν τοῦ μολυνθέντος πληρώματος, δὲν πιστεύει ὅμως ὅτι θέλει δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχῃ ὅσα πρὸς καθάρσιν ἐνήργησεν, ἕνεκα τῆς παρουσίᾳ καταστάσεως τῶν ἐσωτερικῶν τῆς νήσου ἐκείνης.

Ἰδεάσθησαν συγχρόνως περὶ τοῦ συμβάντος τούτου δυνηχῆματος, ὅλαι αἱ γειτνιάζουσαι μᾶς Ἀρχαί, διὰ νὰ πιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν εἰς προφύλαξιν τῆς θαλάττης ταύτης νόσου, ἄχρις οὗ ἡ Υ. Ε. διατάξῃ δετικῶς περὶ τούτου.

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 3 Μαΐου 1831.

Ὁ Ἐκτακτος Διοικητὴς Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Αρ. 191.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ. ΕΚΤ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΥΔΡΑΣ ΚΑΙ ΣΠΕΤΣΩΝ,
ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ.

Τὸ πλοῖον, Σκοῦνα ὀνομαζόμενον ὁ Δημοσθένης τῶν 50 καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου Κυριάκου Παξυνοῦ Ὑδραίου, προσωρμισθὴ ἐνταῦθα εἰς τὸν κατὰ τὸ Μανδράκιον λιμένα εἰς τὰς 27 τοῦ λήξαντος μηνὸς Ἀπριλίου προερχόμενον ἀπὸ Ἀτάλιαν, λείπον ἀπὸ ἐκείθεν ἡμέρας 19, ἔχον ναύτας σὺν ἑαυτῷ ἑννέα ἄνδρ. ἐπίδατς, καὶ φορτίον σίτον καὶ καλαμδοκι.

Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν παρρησιαζόμενος ὁ ἐν τῷ πλοίῳ ὕγειονομικὸς φύλαξ ὀνόματι Δημᾶς Δετίμης Ὑδραῖος εἰς τὸ Ὑγειονομολιμεναρχεῖον κοινοποιεῖ ὅτι, εἰς τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου τούτου ἡσθένησε, καὶ τοῦ ἐφάνη εἰς τὸ μέρος τοῦ μηροῦ τὸ σημεῖον τῆς πανώλης, καὶ ἀμέσως τὸ Ὑγειονομολιμεναρχεῖον τοῦτο ἔλαβε τὰ δραστηριώτερα μέτρα, νὰ ἐξάξῃ τὸν ἀσθενούντα ἀπὸ τὸ πλοῖον εἰς ἐν ἀκρωτήριον μὲ φύλαξιν δραστηριωτέραν, καὶ νὰ διορίσῃ τοῦ ἐπιλοίπου ναύτας νὰ νύπτωνται καθ' ἐκάστην ὥραν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ἐνδύνωνται μὲ παστρικά ρούχα, καὶ νὰ ἀερίζωνται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν κατὰ τὰς ὕγειονομικὰς διαλυτώσεις· ὅθεν τοῦτο τὸ συμβᾶν μᾶς ἐλύπησεν ὅχι ὀλίγον, καὶ κατὰ χρέος τὸ Ὑγειονομολιμεναρχεῖον ἐκθέτει ὑπ' ὄψιν τοῦ Σ. Ἐκτάκτου ὅπως μᾶς διατάξῃ περὶ αὐτοῦ.

Ταύτην τὴν στιγμήν ἐπισκεφθέντας τὸν ἀσθενούντα ὁ μόνος καὶ ὁ δημόσιος ἰατρὸς εἶναι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόψιν, ἐπομένως δὲ σᾶς εἰδικοῦμεν σαφέστατα.

Ἐν Ὑδρᾷ, τὴν 2 Μαΐου 1831.

Ὁ Ὑγειονόμος Π. Μπροῦσκος.

Ὁ Λιμεναρχὴς Λ. Κοκκίνης.

Αρ. 3599

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εἰς τὴν ὑπ' Αρ. 1489 τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ Ὑδρα, καὶ Σπετσῶν ὑπ' Αρ. 191 ἐγκλειστον ἀναφορὰν τοῦ Ὑγειονομολιμεναρχικοῦ Ὑδρα, διαλαμβάνουσιν ὅτι, εἰ, τῶν ναυτῶν ἀπὸ τὸ πληῖσμα τοῦ παρὰ τοῦ πλοιάρχου Κ. Παξυνοῦ Ὑδραίου διοικουμένου πλοίου,

τοῦ ἀπὸ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας προερχομένου καὶ προσωρμισθέντος εἰς τὸ κατὰ τὴν Ὑδραν λιμενακαταστήριον, ἡσθένησεν, ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν μηρὸν τοῦ σημείου πανώλους, καὶ ὅτι, ἀφ' οὗ τὸν ἐπισκέφθησαν δοκιμαστής καὶ ἰατρός, ἔλαβον ὑπόψιν τῆς νόσου ταύτης.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβωμεν δραστήρια μέτρα διὰ νὰ προφυλάξωμεν τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν διάδοσιν τῆς φθοροποιῶς τῆς πανώλους μιάσματος.

Διατάττομεν.

α. Ἡ νῆσος Ὑδρα καθυποβάλλεται εἰς καθάρσιν ἡμερῶν εἴκοσι καὶ μιᾶς ἀπὸ τὴν σήμερον.

β. Ὅλα τὰ ἀπὸ Ὑδραν ἐκπλέοντα πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν καθάρσιν τῶν ἡμερῶν εἴκοσι καὶ μιᾶς.

γ. Ἀντὶ τοῦ εἰς Ὑδραν διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 859 Ἐγκυκλίου προσδιορισθέντος λοιμοκαθατηρίου διορίζεται ἤδη τὸ εἰς Αἴγινα, ὅπου θέλουν παραδέχεσθαι καὶ καθαρίζεσθαι ὅλα τὰ ἀπὸ ὑπόπτα ἢ μολυσμένα μέρη προερχόμενα ὅποια-δήποτε πλοῖα.

δ. Ὅλα τὰ ἀπὸ τοιαῦτα μέρη προερχόμενα Ὑδραϊκά πλοῖα εἶναι ἐλεύθερα (ἀν' οἱ πλοῖαρχοι αὐτῶν θελήσουσι) νὰ καθαρίζωνται εἰς τὸ ἐν Ὑδρᾷ λοιμοκαταστήριον.

ε. Αἱ ὑπ' Αρ. 859 καὶ 1,004 Ἐγκυκλίαι περὶ τῆς πανώλους ἐπικυροῦνται κατὰ πάντα, καθ' ὅσα σύμφωνα μὲ τὸ παρὸν Διάταγμα.

στ. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων μερῶν καθυπαγοῦνται ἡ Σάμος, Κρήτη καὶ λοιπαὶ νῆσοι, αἱ ἵνες δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

ζ. Κατὰ συνέπειαν τῶν κατοπινῶν πληροφοριῶν ἀφορῶσιν τὴν περὶ πανώλους εἰς Ὑδραν ὑπνοῖαν, θέλουν ἐκδοθῇ ἀνάλογοι διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως.

η. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2423.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Η ΔΗΜΟΙΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ.

Ἀπὸ τὰς 3 τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἡ Δημογεροντία αὕτη διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 2415 ἀναφορᾶς τῆς κοινοποίησε πρὸς τὴν Ἐκτακτὸν Διοίκησιν Ὑδρα καὶ Σπετσῶν τὸ συμβᾶν τῆς ἀσθενείας τοῦ Κυριάκου Κουκουδάκη ναύλου εἰς τὴν σκούαν τοῦ πλοιάρχου Κ. Παξυνοῦ ἐλθοῦσαν ἀπὸ Ἀτάλιαν, ἥτις εὐρίσκειται εἰσέτι ὑπὸ καθάρσιν εἰς τὸ εἰς Μανδράκιον γενικὸν λοιμοκαταστήριον, καὶ ἥτις δὲν εἶχε λάβει εἰσέτι ἐλευθέραν κοινωσίαν. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν τῆς ἡ Δημογεροντίας ἐπεσύνει καὶ τὴν περιστατικὴν ἐκθεσιν τοῦ τὸν ἀσθενὴ ἐπισκεψαμένου ἱατροῦ Κυρίου Ξάνθου, μηνολογημένην τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Εἰς τὰς 5 τοῦ τρέχοντος, τὸ Ὑγειονομεῖον τῆς νήσου ταύτης διεύθυνεν, ὡς πληροφορεῖται ἡ Δημογεροντία, πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Διοικητὴν Ὑδρα καὶ Σπετσῶν ἐτέραν ἐκθεσιν τοῦ διαληφθέντος ἱατροῦ μηνολογημένην τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἥτις δὲ ἐπισυνάπτεται καὶ ἐτέρα ἐκθεσις γενομένη σήμερον παρὰ τοῦ διαληφθέντος ἱατροῦ Κυρίου Ξάνθου, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη δὲν εἶναι πανώλης.

Χθὲς δὲ μὲ ἄκραν λύπην τῆς ἡ Δημογεροντίας αὐτῆς ἐμαθεν, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη ἀπεκλείσθη ἀπὸ στρατιωτικῆς

εὐρισκομένους ἀντικρὺ τῆς νήσου εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἀπὸ δύο ἐκτικὰ μικρὰ πλοῖα, 7 ὅποια περιπλέοντι ἀντικρὺ τῆς νήσου τῆς πρὸς τὴν ξηρὰν διακόπτουν τὴν κοινωνίαν, καὶ ὅτι 7 πλοῖα τὰ ἐντεῦθεν ἀναχωροῦντα τίθενται ὑπὸ κάθαρσιν εἰς τὰ λείψα τῆς Ἐπικρατείας μέρη, καὶ τινὰ ἐξ αὐτῶν ὑπεχρεώσαν νὰ ἐπιστρέψουν ἐνταῦθα μὴ γενόμενα δεκτά.

Μόντος τοῦ ναύτου τούτου ἀσθενοῦς ἀπὸ πανώλην, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον ἦτον καὶ εἶναι ὑπὸ κάθαρσιν ἐντὸς τοῦ γενικοῦ λοιμικαυτηρίου, προσδιωρισμένου, ὡς γενικοῦ, εἰς τὸ νὰ δέχεται καὶ ἔξωθεν τὰ ἀληθῶς μεμολυσμένα ἀπὸ πανώλην πλοῖα διὰ νὰ καθαρίζωνται ἐντὸς αὐτοῦ, οἱ πολῖται τῆς νήσου ταύτης θεωροῦντες τὰ ληφθέντα ταῦτα μέτρα τὸν ἀποκλεισμόν, ἐνῶ μολυσμὸς δὲν εἶναι μήτε εἰς τὸ λοιμοκαυτηρίον, ἀδημονοῦσι, καὶ ὁ δυστυχὴς λαὸς ἐμποδιζόμενος ἀπὸ τὸ καθημερινὸν ἔργον του, ἐκ τοῦ ὁποίου προσμένει τὴν ζήσιν, δοκιμάζων τὴν πλέον μεγάλην στενοχωρίαν, κατηνύησεν εἰς γογγυσμόν.

Ταῦτα θέτουσα ὑπὸ ὄψιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἡ Δημογεροντία αὕτη, παρακαλεῖ νὰ παύσωσι μίαν ὥραν ἀρχήτερα τὰ διαληφθέντα μέτρα, καὶ μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειοῦται.

Ἐν Ὑδρᾷ, τὴν 6 Μαΐου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Ν. Οἰκονόμος, Ν. Θ. Γκίκας, Γ. Κισιώτης.

Κύριοι Δημογέροντες!

Κατ' ἐπανάληψιν τῶν δύο πρώτων μου ἐκθέσεων, τῆς 3 καὶ 5 Μαΐου περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Κυριακού Κουκκουδάκη, ἐξακολουθῶν τὰς παρατηρήσεις μου ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ὁ ῥηθεὶς ἀσθενὴς ὄχι μόνον εἶναι ἔξω πάσης ὑποψίας, καθὼς πληροφορεῖσθε καὶ ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐμπειρικοῦ χειρουργοῦ Ν. Πολίτου, τὴν ὁποίαν χθὲς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω εἰς τὴν ἐκθεσί μου πρὸς ὑμᾶς· ἀλλὰ καὶ ἀκολουθῶν τὰ βιηθητικὰ μέσα, τὰ ὅποια ἐσημείωσα εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν μου ἐκθεσιν, εὐρίσκεται πολλὰ καλὰ, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ναῦται τοῦ πλοίου.

Τὸ ἐπὶ τοῦ μηροῦ οἰδήμα, ὄχι μόνον δὲν ἔδειξεν ἕως τὴν σήμερον σημεῖα ἐμπύσεως, ἀλλὰ φαίνεται προσέτι καὶ ὑπερπύον, οἱ πόροι ἐμετρίασαν, ὁ ἀσθενὴς εὐρίσκεται πάντοτε ἐπὶ ποδός, τρώγει μὲ ὀρεξιν, αἱ κενώσεις τοῦ σώματος εἶναι φυσικαὶ κτλ. ἔχει τὴν κεφαλὴν πάντῃ ἐλευθέρᾳ, βλέμμα καθαρόν κτλ. κτλ. Πετέχια, ἐκχυμώσεις (eruptions) ἢ ἄλλο τι ὑποπτον χαρακτηριστικὸν τῆς πανώλης, δὲν παρατηρήθη εἰς τὸν ῥηθέντα ἀσθενή.

Μετὰ μὲ τὸ προσήκον σέβας.

Ἐν Ὑδρᾷ, τὴν 6 Μαΐου 1831.

Ὁ συμπολίτης σας Ν. Ξάνθος.

Αρ. 3640.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους, Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς.

Ἀφ' οὗ ἐξεδώκαμεν τὸ ὑπ' Ἀρ. 3,599 διάταγμα, ἐλάττωμεν ἀναφορὰν ὑπ' Ἀρ. 2,423 τῆς ἐν Ὑδρᾷ Δημογεροντίας καὶ ἐτέραν τοῦ ἱατροῦ Ν. Ξάνθου ἀπὸ τῆς 6 τοῦ παρόντος, διαλαμβάνουσιν ὅτι ἡ νόσος τὸν πάσχοντος ναυτοῦ δὲ ἦτον παιώλης· καὶ διὰ νὰ πληροφρηθῶμεν ἀκριβῶς ἐπέμψαμεν εἰς τὴν νήσον ἐκείνην τὸν Δόκτωρα Ν. Μαραφῆν διὰ νὰ παρατηρήσῃ αὐτοψίᾳ τὸν νοσοῦντα, καὶ νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐχθὲς ἐπέστρεψεν ὁ Δ. Μαραφῆς καὶ ἀνέφερεν ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ εἰρημένου ναύτου δὲν ἐμπιθεῖ νὰ ὀνομασθῇ πανώλης, καὶ ὅτι τὸ ἀπόστημά του δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ δίδοντα ὑπόνοιαν πανώλους, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ τὰ συνειθισμένα καὶ μὴ μεταδοτικά.

Ἀκυροῦμεν ἐπομένως τὰ ληφθέντα μέτρα διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 3,599 διατάγματος καὶ μένουσιν πάλιν ἡ νήσος Ὑδρα, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐκπλέοντα πλοῖα εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὡς καὶ πρότερον. Σᾶς διατάττομεν δὲ νὰ συμμορφωθῆτε κατὰ πάντα μὲ τὴν παρῶσάν μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 12 Μαΐου.

Τὰ νεώτερα ἐκ τῆς Ἡπειροῦ γράμματα ἀναφέρουν πολλὰ περὶ τῶν ταραχῶν τῆς Ἡπειροῦ, αἵτινες κάμνουν κακοῖον ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Κιουταχῆ, τὰς ὁποίας κινεῖ κατὰ τοῦ Σκόνδρα.

Δισχίλιοι τῶν λεγομένων Ἀρματωλῶν πολιορκοῦν τὸ Μετσόβον μὲ σκοπὸν νὰ τὸ λεηλατήσωσιν ὑπερασπιζόμενοι δὲ τὴν πόλιν ταύτην 200 Ἀλβανοὶ μετὰ τῶν ἐγκατοίκων. Οἱ Ἀρματωλοὶ κατέλαβον ὅλα τὰ στενὰ τοῦ Μετσόβου καὶ διακόπτουν τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἄλλων μερῶν.

Ὁ Μ. Χιμούτ πασας, ἐπὶ τρωπος τοῦ Κιουταχῆ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Λαρίσης, πολιορκεῖ τὸν Σιλικιαρ Πόταρ μετὰ τῶν ὀπαδῶν του. Ὁ δὲ Ταῖρ Ἀμπάζη, καὶ ὁ Βελῆ ἀγας τῶν Γρεβενῶν διωρίσθησαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς βοήθειαν τοῦ Μετσόβου, ὁ μὲν μὲ 800, ὁ δὲ μὲ 2000 περίπου Ἀλβανούς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πολλωνίας.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου διετάχθη ὁ στρατηγὸς Σάκκην ἐκ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος νὰ καθαρίσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τὸν μεταξὺ τῶν ποταμῶν Οὐκρας καὶ Νερεῦ τόπον, καὶ ν' ἀνοίξῃ τὴν πρὸς τὴν Λόμζαν συγκοινωνίαν, διακοπτομένην ἀπὸ ἐν σῶμα Πολλωνῶν συνιστάμενον ἐκ 5000 στρατοῦ μὲ 9 κανόνια, καὶ ἄλλων τόσων περίπου φυλαττόντων τὴν ὁχθὴν τῆς Οὐκρας. Τὸ πρῶν λοιπὸν τῆς 24 Φεβρουαρίου ἐφθάσεν ὁ συνταγματάρχης Λάχμαν πλησίον τῆς κωμοπόλεως Μαλουζίνου μὲ 4 λόχους λογχοφόρων καὶ μετὰ τινῶν Κοσάκων καὶ ἀπηντήθη διὰ τουφεκισμοῦ ἀπὸ ἐν τμήμα 1000 Πολλωνῶν φυλαττόντων ἐκεῖ. Δύο δ' ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὁχθῆς τῆς Οὐκρας ἰστάμενα συντάγματα τοῦ ἐχθροῦ δὲν συνεμέβεζαν τῆς μάχης. Ἐπέζησε λοιπὸν ὁ συνταγματάρχης Λάχμαν τοὺς καραμπινιέρους καὶ τοὺς Κοσάκους του, καὶ τοῦ διώρισε νὰ κτυπήσωσι τὸ χωρίον κατὰ μετὰ τὸν ἐν ταῦτῳ δὲ ἔσπειλε 2 λόχους λογχοφόρων πρὸς τὰς δύο πλευράς, καὶ διώρισε τὸν λοχαγὸν Μύλλερ νὰ καταλάβῃ τὴν γέφυραν. Αἱ διατάξεις αὗται ἔλαβον εὐτυχῆ ἐκβασιν. Ὁ ἐχθρὸς ἀπεκρούσθη μέσα εἰς τὸ χωρίον, ἐστεινωρῆθη πρὸς τὸν ποταμόν, καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τὴν ἀποχώρησίν του διὰ τῆς γέφυρας· 300 περίπου ἐπνίγησαν εἰς τὸν ποταμόν, πολλοὶ ἐφονεύθησαν, οἱ δὲ θελήσαντες νὰ ὑπερασπισθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας ἐκάησαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τμήματος τῶν πολιτικῶν ἐ-